

Lac-Etchemin, 9 juni 2005

Z. Exc. Mgr. Terrence Prendergast, s.j.
Aartsbisschop van Halifax en pontificale Commissaris
P.O. Box 1527
Halifax (Nouvelle-Écosse) B3J 2Y3

Excellentie,

Gegeven het feit dat uw brief van 4 juni 2005, aan Moeder Paul-Marie gericht, de vermelding bevatte “voor kopie conform” voor alle Zonen van Maria, veroorloof ik mij op mijn beurt u een woord te schrijven om met u de hoop te delen welke mij in dit uur van de waarheid bezielt. Dit met het oog op de keuze die ik in volle vrijheid, in geweten en met kennis van zaken dien te maken, in het licht van de laatste gebeurtenissen, onder de hoede van uw volmacht als pontificale Commissaris.

De wijze woorden uit de brief van sint Paulus aan de Romeinen, welke u in uw recente schrijven aanhaalt, herinnert ons allen eraan dat de hoop nooit teleurstelt. Vol vertrouwen neem ik hier deze zelfde gedachte van de Apostel van de volkeren weer op, om het in zijn volledige samenhang terug te plaatsen:

“Daar wij door het geloof gerechtvaardigd zijn, zo laat ons de vrede bewaren met God door Jezus Christus, onze Heer. Dankzij Hem hebben we – door ons geloof - toegang gekregen tot deze genade waarin we vast zijn komen te staan; door Hem ook roemen we - in de hoop op de heerlijkheid Gods. En hierin niet alleen, maar zelfs in de beproevingen gaan we roemen, omdat we weten, dat beproeving geduld voortbrengt, geduld beproefde deugd, beproefde deugd weer hoop. Welnu, de hoop wordt niet beschaamd, omdat de liefde Gods is uitgestort in onze harten door de Heilige Geest, die ons geschonken is” (Rom 5:1-5).

Ja, wat een genade is de ware hoop, vooral wanneer men bedenkt dat deze altijd aan dit teken herkend wordt: “van beproeving, doorzettingsvermogen en beproefde deugd”; Werk van Gods liefde, dat in de harten van de goede en trouwe dienaren is verbreid! Ik dank u, Monsieur, deze passage van sint Paulus te hebben gekozen, die in zo’n weinig woorden zo krachtig en op zo’n eenvoudige en veelzeggende wijze belicht dat, wat altijd het leven van Moeder Paul-Marie is geweest, dat wil zeggen geloof, hoop en liefde.

U zult zeker toegeven dat dit een tastbaar teken is van het buitengewoon en steeds doeltreffend Werk van de enige en onuitsprekelijke Ware Heilige Geest, dat ons in Haar “*die eens Maria was*” met het oog op de Verlossing gegeven werd, en die “*nu*” door Moeder Paul-Marie haar “*Geest over de aarde*” wil zenden, opdat in dit uur van de Mede-Verlossing het Liefdeswerk van God voortgaat en voltooid wordt, door “*de Heilige Geest te laten wonen in de harten van alle volkeren*”, zoals we het de Vrouwe nazeggen in haar gebed dat Ze aan Ida Peerdeman toevertrouwde.

Zoveel feiten onthullen de gelijkennis tussen de tegenwoordige situatie die wij beleven én die van het Pretorium, waar eertijds Pilatus – uit angst voor de keizer en uit zorg om in de ogen van Herodes, de joden en de Romeinen uit die tijd goed voor de dag te komen – de

...2

schandelijke en onrechtvaardige uitspraak van Jezus Zijn ter dood veroordeling deed. In dit uur van de waarheid is het voor u als voor mij, Zoon van Maria, van belang de moed te hebben om, alle verhoudingen in acht nemend, ja of nee te zeggen, als wij geloven in de waarheid van het Werk van het Leger van Maria en in het bijzonder in die van haar Stichteres. “Wat is de Waarheid?” - met betrekking tot Moeder Paul-Marie; zie daar de vraag waaraan wij vandaag de oprechtheid en de moed moeten hebben om ze te beantwoorden en om ons te confronteren – zonder te trachten ons eraan te onttrekken, noch te proberen, zoals Pilatus, onze eigen verantwoordelijkheid af te schuiven - met Haar die sedert zovele jaren zo onrechtvaardig belasterd, gehoond en beschuldigd is geworden, en die nu bij voorbaat op de stoel van de veroordeling geplaatst is.

Want als men aan het Pretorium wordt overgegeven, waar alleen de wetten van de lafheid, de leugen en het vermoede kwaad de overhand hebben, dan is het voor hem of haar, die reeds vals geoordeeld en veroordeeld is, eigenlijk verloren moeite om zich trachten te verantwoorden en voor zijn eigen verdediging op te komen. Het is eerder voor hem die voor het gerecht daagt, als ook voor hem die de dankbare getuige is, om openlijk zijn ware kleur te tonen - zonder de onverantwoordelijke zelfingenomenheid van Pilatus te hebben - met de wetenschap haar te kunnen redden of ten gronde richten.

Zonder u van enige kwade bedoeling te willen betichten, Monseigneur, meen ik oprecht dat uw ultimatum van 17 juni 2005 aan Moeder Paul-Marie gegeven, om officieel op uw laatste schrijven te antwoorden vanwege uw aanstaande vertrek naar Rome, een beetje als een noodzakelijke fase klinkt in een gewone procedure met het zicht op de laatste fase van een ongunstig vonnis, zo'n lange tijd reeds voorbeschikt... Ik zie echt niet in waarom het nodig is de uiterlijke te redden, tenzij het is om zich een goed geweten te geven...

Het stilzwijgen van Moeder Paul-Marie met betrekking op de al eerdere brief die u aan haar persoonlijk richtte, is even gemakkelijk te begrijpen als de publicatie van deze laatste brief op Internet: Moeder Paul-Marie heeft u meer dan eens in het verleden alles gezegd wat u moest horen, opdat u de grootsheid van het Werk van God zou kunnen begrijpen waarvan zij zich alleen beschouwt als “de nul waarlangs Maria passeert”. Vanwege uw aanhouden haar aan te sporen opdat zijzelf bij de Zonen van Maria hun gehechtheid aan het Werk van de Vrouwe van alle Volkeren zou wegnemen, had zij geen andere keuze dan elke Zoon van Maria de vrijheid te laten om, zonder uitleg, te blijven of te vertrekken, zonder iets te verbergen voor de leden van het Werk en van de Communauté die, door uw betreurenswaardige houding, indirect erbij betrokken en gekwetst zijn.

Eerder dan een “ik beschuldig” te onderkennen tegen de Kerk, zou u daar mogelijk een geheel doorzichtig gebaar hebben kunnen en moeten zien van heldhaftig evangelische gehoorzaamheid... In ieder geval dient het op dit moment nergens toe om deze parels van liefde, waarvan het leven van de Stichteres in de loop der jaren is vervuld, trachten te rechtvaardigen: dat zou verspilde moeite zijn deze parels te werpen naar hen die daar toch geen goed gebruik van zouden weten te maken...

Mogelijk dat deze houding van Moeder Paul-Marie ietwat, en zelfs sterk, afsteekt tegen uw zienswijze en uw wijze om zaken te zien en te regelen, gelet op sommige van uw recente brieven en gedragingen, die in kerkelijke kringen gecirculeerd hebben, speciaal onder

de geestelijkheid van Alexandria-Cornwall, alvorens het ons - een week en zelfs tien dagen later - officieel werd meegedeeld...

Wees er evenwel van verzekerd, Monsieur, dat deze situatie - hoe betreuenswaardig als moreel onverdedigbaar deze moge zijn en tegen wat voor prijs - niets van de achting en het respect wegneemt welke aan u, als pontificale Commissaris, verschuldigd is.

Dit gezegd, zou het wellicht goed zijn om niet langer de voorrechten van uw vorming door de heilige Ignatius te benadrukken, welke wij allen - net als u - respecteren, maar die momenteel slechts heeft gediend om de zaken complexer te maken bij de uitoefening van uw volmacht betreffende ons. Laat de verdenking vallen, zo bid ik u, van “een inbreuk in de grondregel van Ignatius”...

Zonder aan uw stichter iets te willen tekort doen, lijkt het me hier voor ons toereikend om ons met de problemen van de uit de doorboorde Zijde van Christus geboren Kerk bezig te houden. Laten we met Hem Maria, Zijn en onze Moeder, proberen terug te vinden aan de voeten van het Kruis: dat zal zo niet een goed vertrekpunt, dan toch op zijn minst een goed eindpunt zijn...

U weet heel goed dat uw argumentatie van de grondregel van goede wil, welke bij de gesprekspartner altijd dient te worden verondersteld, in uw brief van 4 juni jl. op geen enkel moment standhoudt. Het bewijs is er dat u uzelf een ongegrond “ik beschuldig” toeëigent ten aanzien van Moeder Paul-Marie, Mevrouw Sylvie Payeur-Raynaud alsook de Zonen van Maria, zonder u rekenschap te geven van de eenvoudige en noodzakelijke vraag welke aan u wordt gericht, en dat volgens uw eigen aansporing.

Bovendien, uw persoonlijke vergelijking van de actuele situatie van het Werk de Gemeenschap met de talrijke kwetsuren die, in de geschiedenis van de Kerk “in naam van God” zijn aangebracht – nl. uw vergelijking van onze zaak met het schisma van de orthodoxe Kerk, met die van Mgr. Lefebvre, met het vertrek van Maarten Luther of nog de losscheuring van Engeland -, plaatst u uzelf voortaan in de verplichting om een duidelijke keuze te maken: wie zijn wij voor u? katholieken? of ketters? Onze kerkelijke realiteit met een van bovengenoemde vergelijken, is reeds een sterke twijfel uitspreken betreffende onze zuiverheid in de leer.

Zoals de zaken staan zou het, Excellentie, niet eerlijker zijn om helder en officieel te zeggen naar welke kant uw waarneming van de zaken overhelt?

Als wij in uw ogen als pontificale Commissaris steeds katholiek zijn, zou men moeten ophouden om ons als ketters te behandelen, zodat op tijd een juiste en proportioneel herstel wordt gemaakt van de kant van de kerkelijke autoriteiten die betrokken zijn bij de sinds zovele jaren gepleegde handelingen en onrechtmatigheden ten aanzien van de Stichteres van het Werk en van de Communautéit.

Als u daarentegen, in alle eerlijkheid of uit fatsoen, blijft volhouden, Monseigneur, dat wij niet in volle gemeenschap met de enige Kerk van Christus zijn, zouden we u dankbaar zijn ons dat zo openhartig en eenvoudig mogelijk te zeggen, en vanaf dat ogenblik ons tenminste te respecteren, zoals men dat met afgescheiden broeders zou doen, door uw morele

onmacht te erkennen om uw rol van pontificale Commissaris uit te oefenen betreffende een realiteit, waarop u toch geen rechtsmacht zou kunnen hebben.

Tot besluit dank ik u van harte voor uw inzet om de Zonen van Maria, evenals de leken van het Werk te helpen om zich van “bepaalde gebreken” te zuiveren en dat ondanks ons geringe “begrip van de katholieke Kerk en haar mysteries” - om hier slechts een van uw eigen uitdrukkingen te gebruiken. Ik wil u verzekeren dat mijn Stichteres, mijn confraters en ik altijd in de gave van de grote en kleine charisma’s geloofd hebben. Ook en vooral de charisma’s die aan de gezagsdragers *de facto*. Daarom zijn we waarschijnlijk momenteel steeds zo oplettend geweest om de genade van de Schepper niet met de aard van het schepsel te verwarren, hoe groot, intelligent en begaafd deze laatste ook is, om niet door onze schuld bij te dragen aan het herhalen van zekere dwalingen uit het verleden.

Wees verzekerd, Monseigneur, dat deze brief, waarvan ik persoonlijk en uitsluitend alle verantwoording aanvaard, absoluut niet mag worden opgevat als een antwoord van Moeder Paul-Marie, mijn confraters of van wie dan ook, maar alleen van ondergetekende.

In het geval dat het stilzwijgen van mijn Stichteres naar u toe langer dan de deadline van 17 juni a.s. aanhoudt, heb ik vertrouwen dat u er – tenminste ditmaal – geen tekortschietsing in zult zien aan één van de lofwaardige grondregels van Ignatius; noch enige weigering van uw uitgestoken hand, maar eerder de enige zorg van Moeder Paul-Marie om tot het einde rekenschap te geven van haar hoop, zelfs als dat ten koste van de gave moet zijn - tot aan haar laatste ademtocht - van haar Leven uit Liefde...

In dit uur van de Waarheid, als ook van de keuze, vraag ik voor al mijn confraters en mijzelf om de genade van trouw aan het charisma van het Werk en de Communiteit waaraan wij toebehoren en waarvan wij sedert zoveel jaren, dag na dag, de getuigen en de onwaardige begunstigden zijn, maar hoe dankbaar en opgetogen. Mogen de Zonen van Maria steeds meer leven overeenkomstig de geest en het ideaal van deze onschatbare genade van stichting, een altijd levende en werkzame genade, die door de Wil van God en van de Onbevleete nog steeds passeert langs de bevoorrechte Stem van het uitverkoren Instrument welke Haar Dienstmaagd Moeder Paul-Marie is.

Bedankt, Monseigneur, om deze keuze te begrijpen en te respecteren, waaraan mijn confraters en ik met Gods genade en de hulp van de Onbevleete Maagd nederig en in liefde hopen trouw te blijven, nu en voor altijd.

Met de toezegging van mijn beste gevoelens,

P. Pierre Mastropietro

Kopie conform aan rechthebbende